

Универзитет уметности у Београду
Центар за интердисциплинарне студије
Студијски програм Вишемедијска уметност
Докторске студије

**ИЗВЕШТАЈ КОМИСИЈЕ ЗА ОЦЕНУ И ОДБРАНУ ДОКТОРСКОГ
УМЕТНИЧКОГ ПРОЈЕКТА И ПИСАНОГ РАДА „SEASCAPES / INTO
THE WAVE, ВИШЕМЕДИЈСКА ПРОСТОРНА ИНСТАЛАЦИЈА“
КАНДИДАТКИЊЕ ЛИДИЈЕ Б. ДЕЛИЋ**

Комисија за оцену и одбрану докторског уметничког пројекта
„SEASCAPES / INTO THE WAVE, ВИШЕМЕДИЈСКА ПРОСТОРНА
ИНСТАЛАЦИЈА“ кандидаткиње Лидије Б. Делић именована на седници
Већа интердисциплинарних студија УУ у Београду дана 16. 04. 2015 .
радила је у саставу: мр Чедомир Васић, ред.професор ФЛУ, др Никола
Шуица, ванр. проф. ФЛУ, др ум Александра Јованић, ванр. проф.
Академије уметности Алфа универзитета у Београду, мр Радомир
Кнежевић, ред. професор ФЛУ и др ум Милета Продановић, ред. професор
ФЛУ (ментор)

и донела је следећи закључак:

Биографија кандидата

Рођена 1986. године у Никшићу. Дипломирала на сликарском одсеку Факултета ликовних уметности у Београду 2010. године. Овим радом завршава докторске уметничке студије на Интердисциплинарним уметничким студијама на Универзитету уметности у Београду.

Од 2012. године активно ради као члан и организатор уметничког простора У10. у Београду.

Од 2007. до 2010. године је била члан организације "НКА-ИСА", "независна културна асоцијација" чија је организаторка, кустоскиња и историчарка уметности Биљана Томић.

Од 2006. је била део групе REAL PRESENCE, интернационалне уметничке радионице.

Имала је четири самосталне изложбе, 2007. године у Новом Саду, 2010. у Подгорици 2012. и 2013. године у Београду. Учествовала је на групним изложбама у Паризу, Истанбулу, Риволију (Торино), Венецији и великом броју градова у Србији.

Један је од пет добитника Хенкел награде за Србију (2008). Добитница награде за цртеж аукцијске куће из Рима, Gioielli di Carta (2010).

Детаљна анализа докторског уметничког пројекта

У докторском уметничком пројекту Лидије Делић складно се допуњују уметнички и теоријски део. Уметнички рад „Seascapes / Into the Wave” изведен је као покушај да се у оквирима дводелне вишемедијске инсталације, у простору галерије, истражи симултано деловање више различитих медија, а у циљу стварања комплексног утиска на посматрача и његовог „измештања“ у сасвим другачије просторне параметре. Рад се ослања на истраживања природе и потенцијала медија у којима је Делићева до сада деловала (цртеж, слика, звук, видео...) и представља јасну надоградњу поетике у којој је деловала као изванредно активна и на сцени присутна уметница.

Лидија Делић, у писаном делу докторског уметничког пројекта, најпре наговештава оквире и наводи концептуална полазишта свог просторног рада: проналази их у делу великог сликара немачког романтизма Каспара

Давида Фридриха и циклусима фотографија нашег савременика Хирошија Сугимота. Те назнаке су тек увод у опширну и компетентну теоријску расправу и историјски преглед онога што се подразумева под појмом *Gesamtkunstwerk*. Истраживање историјског оквира, дакле, полази од овог појма којег је увео Рихард Вагнер и прати еволуцију и „разлиставање“ ове широке категорије у уметности двадесетог века и времену које је уследило након доласка новог миленијума. Тај сегмент рада, наравно, темељи се на искуству уметника дадаизма, пре свих Марсела Дишана и Курта Швитерса, и потом прелази на анализу остварења уметника који се могу сврстати у такозване нео.авангарде (Ив Клајн, Пјеро Манцони, Џон Кејџ, Џаспер Џонс, Роберт Раушенберг, Герхард Рихтер...) и групе или покрете који су матицу уметности друге половине двадесетог века усмерили управо према вишемедијским, мање или више радикалним истраживањима (група Зеро, покрет Флуксус). Лидија Делић не занемарује ни искуства која су у погледу вишемедијских истраживања постојала на нашим просторима – у њеној теоријској анализи значајно место имају делови опуса Владана Радовановића. Узимајући у обзир његов појам она изводи дистинкцију између *Gesamtkunstwerk*а и вишемедијског дела онако како га је дефинисао Радовановић.

У одељку који се надовезује на прецизно исцртану мапу дестигнућа и поетика стваралаца који су деловали у области вишемедијске уметности Лидија Делић даје опсежан преглед теоријских тумачења видео и филмске слике, условљености поетичких промена технолошким напретком. У тројству *слика – покрет – време* она засебно анализира сваку од ових категорија а затим и њихову међузависност у оквирима комплексног уметничког рада. У овом сегменту Делићева се посебно осврће на видео радове и видео амбијенте уметника који су се на светској сцени појавили седамдесетих година прошлог века (Брус Науман, Вито Акончи, Питер Кампус, Ден Грејем). Предмет њене посебне анализе јесу радови у медију видеа и видео-амбијента Била Вајоле (*Пролаз*, *Stopping Mind* и *Океан без обале*) и Пипилоти Рист (*I'm not the Girl who Misses Much*, *Open my Glade...*), користећи се тим примерима она проблематизује позицију посматрача која се у великој мери разликује од оне коју имамо када смо суочени са делима, условно речено, „традиционалне“ уметности. Њихови радови су уједно и платформа на којој Делићева истражује место наратива у данашњој видео уметности.

Одељак назван ПОЕТИЧКИ ОКВИР изведен је као појмовник. Свака од одредница/јединица конципирана је као невелики есеј (вода, базен, пливач, Дејвид Хокни, море, Океан море, талас, бескрај, острво, врт, време, тишина, сећање, простор, камен, празнина...).

У контексту рада ово је место где се *субјективно* сплиће са теоријском потком, а све је то у функцији контекстуализовања сопственог рада.

У целом раду Лидија Делић рационално и поуздано наводи одабране делове литературе (Делез, Розалинд Краус, Ги Дебор...). Та навођења нису сама себи циљ већ намеравају да приближе и разјасне посматрачу/читаоцу платформу на којој се развија уметнички рад Лидије Делић.

Сегмент рада назван „Техничка реализација“ доноси детаљан приказ свих елемената укључених у две засебне амбијенталне целине које (у простору београдске галерије U 10) чине амбијентални рад „Seascapes / Into the Wave”. Зидови галерије су преграђени, простор је у целини креиран/модификован како би примио рад. У првом простору налази се инсталација „Seascapes“ сачињена од цртежа на сегментима белог мермера, постављеним на специјално конструисаним столовима, док је други део, инсталација „Into the Wave” у основи видео пројекција са звуком. Цела галеријска ситуација тих вишеслојних и интерактивних радова предочена је додатно у текстуалном делу рада прецизним виртуелним (3D) моделом целокупног простора, тако да је замисао јасно читљива. Томе доприноси и пробран визуелни материјал у тексту, састављен са једне стране од репродукција туђих радова који су предмет анализе, тако и од елемената сопственог рада у настајању. Те илустрације као и приказ упоришних радова из ранијег периода (махом изведених у медију слике или цртежа) показују генезу њене поетике, јасно трасирајући пут према дводелном вишемедијском остварењу „Seascapes / Into the Wave” у којем су, деликатном минималистичком нарацијом „увезане“ готово све уметничке фасцинације Лидије Делић.

Оцена остварених резултата

Докторски уметнички рад „SEASCAPES / INTO THE WAVE, ВИШЕМЕДИЈСКА ПРОСТОРНА ИНСТАЛАЦИЈА“ кандидаткиње Лидије Делић сложена је и добро компонована целина која своју вредност дугује колико преданом истраживању и прикупљању грађе толико и уметничкој инспирацији и организацији материјала. Делићева је свестрано истражила видео као темпорални медиј и видео-инсталацију као просторну чињеницу, а све у намери да јасније утемељи свој рад. Уметнички рад представља вредно и визуелно узбудљиво остварење које отвара многобројне проблеме и нуди подстицајну платформу за теоријску елаборацију. У текстуалном делу пронађена је права мера и квалитет употребљене литературе, па текст није оптерећен сувишним цитатима.

Критички осврт референата

Уметнички рад „Seascapes / Into the Wave” изведен је као надградња досадашњих уметничких приступа Лидије Делић везаних углавном за сликарство и цртеж, али, истовремено, то је, за њу и продор у нове области. Укрштање различитих медија у овим радовима у функцији је креирања посебног расположења и утиска код посматрача. Далек од сваке претенциозности, изведен у лирским регистрима, њен рад представља извесно освежење у домену вишемедијске уметничке праксе која је у нашој средини још увек недовољно присутна.

Закључак са образложењем уметничког доприноса рада

Имајући у виду садржајно и прецизно образложење теме као и настанка уметничког дела у писаном раду, комисија за оцену и одбрану сматра да је кандидат Лидија Делић успешно реализовала и представила јавности свој уметнички пројекат и предлаже Наставно-уметничком већу

Интердисциплинарних студија Универзитета уметности у Београду да усвоји овај извештај и достави га Сенату Универзитета уметности како би се могао одредити датум одбране.

мр Чедомир Васић, ред. професор ФЛУ

др ум Александра Јованић, ванр. проф. Академије уметности Алфа
универзитета у Београду

др Никола Шуица, ванр. проф. ФЛУ

мр Радомир Кнежевић, ред. професор ФЛУ

др ум Милета Продановић, ред. професор ФЛУ